

градътъ: и братъ ми, той ми заржча да ся на мяркъ: сега проче, ако съмъ на-
мърилъ благодать прѣдъ очи-тѣ ти, остави ми, молѣхъ, да идѫ, и да видѣхъ братята си. За това не дойде на царскъ-тѣ
трыпезъ.

30 Тогазъ ся распали гнѣвъ-тѣ на Саула вързъ Ионааана, и рече му: Сыне развра-
щений и отстѫпни, не знаѣшъ ли че ты си избралъ Иессеевъ-тѣ сынъ за срамъ на тебе,
31 и за срамъ на майчинъ-тѣ ти голотъ? За-
щото до дѣто Иессеевъ-тѣ сынъ живѣе на земії-тѣ, ни ты, ни царство-то ти не ще ся утвърди. Сега проче прати та го до-
веди при мене, защото непрѣмѣни ще
32 умре. И отговори Ионааанъ на баща си Саула, та му рече: *у* Защо да ся умрътви?
33 що е сториълъ? А *ф* Сауль хвърли копіе-то на него, за да го удари: *х* тогазъ позна Ионааанъ, че бѣше рѣшено отъ баща му.
34 да умрътви Давида. И станжъ Ионааанъ отъ тръпезъ-тѣ разярjen отъ гнѣвъ и не яде хлѣбъ вторы-тѣ денъ на мѣсецъ-тѣ; защото бѣше осѣрбенъ за Давида, поне-
же го обесчести баща му.

35 И на утринъ-тѣ излѣзе Ионааанъ на по-
ле-то въ врѣме-то което бѣхъ опрѣдѣли-
ли съ Давида, и имаше съсъ себе си едно
36 малко момче. И рече на момче-то си: Ти-
чай, намѣри стрѣлы-тѣ, които азъ стрѣ-
лямъ. И като тичаше момче-то, той у-
стрѣли стрѣлъ-тѣ по нататаќъ отъ него.
37 И като дойде момче-то на място-то на стрѣлъ-тѣ, които бѣше Ионааанъ устрѣ-
лилъ, выкижъ Ионааанъ вслѣдъ момче-то и рече: Не е ли стрѣла-та по нататаќъ
38 отъ тебе? И выкижъ Ионааанъ вслѣдъ момче-то: Скоро, прибѣрзай, не стой. И събра Ионаааново-то момче стрѣлы-тѣ, и
39 дойде при господара си. Но момче-то не знаеше нищо: само Ионааанъ и Давидъ
40 знаехъ работъ-тѣ. И даде Ионааанъ о-
ржжия-та си на момче-то което бѣше съ него, и рече му: Иди, занесъ *ги* въ
градъ-тѣ.

41 А когато отиде момче-то, станжъ Да-
видъ отъ южнъ-тѣ страни, та падихъ на лице-то си на земії-тѣ, и поклони ся три пъти: и цѣловахъ ся единъ другъ, и плакахъ и двама-та; но Давидъ твърдѣ
42 много. И рече Ионааанъ Давиду: *Иди* съ миромъ, както си заклѣхъши нѣй двама въ име-то Господне, и рекохъ: Го-
сподъ нека е между мене и тебе, и между мое-то сѣмѣ и твоє-то сѣмѣ въ вѣкъ! И станжъ та отиде: а Ионааанъ влѣзе въ градъ-тѣ.

у Гл. 19; 5. Мар. 27; 23.
лук. 23; 22.

ф Гл. 18; 11.

х Ст. 7.

и Гл. 1; 17.

а Гл. 14; 3. Марк. 2; 26.

б Гл. 16; 4.

в Иех. 25; 30. Лев. 24; 5.

Мат. 12; 4.

г Иех. 19; 15. Зах. 7; 3.

д 1 Сох. 4; 4.

е Лев. 8; 26.

ГЛАВА 21.

1 И дойде Давидъ въ Нобъ, при *а* Ахимелехъ священика: и *б* Ахимелехъ съ тре-
петь посрѣдникъ Давида, и рече му: Защо 2 си ты самъ, и нѣма никой съ тебе? И
рече Давидъ на Ахимелеха священика: Царь-тѣ ми заповѣда единъ работъ, и ре-
че ми: Нека не знае никой за тѣзи ра-
ботъ за които тя азъ испрацамъ, нито
3 що ти съмъ заповѣдалъ: и опрѣдѣлихъ
на рабы-тѣ едикое и едикое място. И се-
га що имашъ подъ рѣкъ? дай ми пять хлѣба въ рѣкъ, или каквото ся намира.
4 И отговори священикъ-тѣ Давиду, и ре-
че: Нѣмамъ подъ рѣкъ ни единъ общъ
хлѣбъ, но има *освѧщенни хлѣбове*; *в* ако
момчи-тѣ сж ся упазили чисти поне отъ
5 жени. И отговори Давидъ на священи-
ника, и рече му: Ей, жени-тѣ сж далечъ
отъ настъ въ тѣзи три дни, отъ когато
съмъ излѣзъ, и *съсѣдъ-тѣ на момчи-тѣ*
сж чисти: и тойзи хлѣбъ е нѣкакъ общъ,
и още понеже днесъ има другъ *освѧщенъ*
6 *въ съсѣдъ-тѣ.* *и* И тѣй даде му священ-
никъ-тѣ святы-тѣ хлѣбове: защото нѣма-
ше тамъ хлѣбъ, освѣни хлѣбове-тѣ на
прѣдложеніе-то, *к* които бѣхъ дигижти
отъ прѣдъ Господа, за да положатъ то-
пълъ хлѣбове въ който день ся дигижъ-
7 онѣзи. И имаше тамъ единъ человѣкъ
отъ Сауловы-тѣ рабы, задържанъ прѣзъ
онзи день прѣдъ Господа: и името му
“Донкъ, Едомянинъ, началикъ на Сау-
ловы-тѣ овчари. И рече Давидъ Ахиме-
леху: А нѣмашь ли тукъ подъ рѣкъ нѣ-
кое копие, или мечъ? защото нито мечъ-
тъ си, нито оржжия-та си зѣхъ въ рѣ-
къ-тѣ си, понеже царска-та работа бѣ-
9 ще принудителна. И рече священикъ-тѣ:
Мечъ-тѣ на Голиаѳ Филистимеца, когото
ты порази *въ* доль-тѣ Илжъ, *ето*, об-
витъ е *въ* дрехъ задъ ефодъ-тѣ: ако и-
скашъ да го земешъ, земи *го*: защото тукъ
нѣма другъ освѣнъ него. И рече Давидъ:
Нѣма другъ като него: дай ми го.

10 И станжъ Давидъ, та побѣгна въ онзи
11 Анхуса Гееский-тѣ царь. И *рекохъ* Ан-
хусови-тѣ раби нему: Не е ли тойзи Да-
видъ царь на място-то? не е ли *той*, ко-
муто взаимно пѣхажъ въ ликованія-та, и
говорѣхъ: *Сауль* порази *тысяци-тѣ* си,
12 а Давидъ тмы-тѣ си? И *тури* Давидъ
тѣзи думы въ сърдце-то си, и уплаши ся
13 много отъ Анхуса Гееский-тѣ царь. И
измѣни образъ-тѣ си прѣдъ тѣхъ, и *при-
стори* ся въ лудъ между рѣкъ-тѣ имъ,

ж Мат. 12; 3, 4. Марк. 2; 25,
з Лук. 6; 3, 4.

и Лев. 24; 8, 9.

и Гл. 22; 9. Псал. 52; над-
писи-тѣ.

и Гл. 17; 2, 50.

к Винкъ Гл. 31; 10.

л Псал. 56; надписи-тѣ.

м Гл. 18; 7, 29; 5.

и Лук. 2; 19.

о Псал. 34; надписи-тѣ.